

med til Kornordningens Administration. Jeg beklager meget, hvis jeg skulde have gjort mig skyldig i en Forglemmelse paa det Omraade; det er meget imod min Villie; men jeg maa maaske henvisse det ærede Medlem til § 6, der angaar alle Prisansættelser paa Mel og paa Brød, og hvor jeg har gjort mig Umage for netop at anføre det, som Hr. Rode ønskede, nemlig at Ministeren ved Fastsættelsen af den Slags Priser skulde forhandle med Afviklingsudvalget, eller hvem Rigsdagen til sin Tid maatte bestemme, angaaende saadanne Prisers Ansættelse. Skulde der her fra Rigsdagens Side være Ønske om, at der vedrørende andre Ting indsættes lignende Bestemmelser, skal der ikke fra min Side rejses nogen Indvending derimod.

Derimod har det ærede Medlem ganske Ret i, at det ikke er nogen Forglemmelse, naar Kornudvalget ikke nævnes i dette Forslag til Kornlov. Jeg har allerede udtrykkelig gjort opmærksom paa det, og Kornudvalgets nuværende Formand har ogsaa sagt, at hvis Virksomheden ikke skulde omfatte andet og mere, end den har omfattet i Aar, var det sikkert bedre, om Kornudvalget ikke fortsatte. Der er den Forskel, at Udvalgets Virksomhed nu er begrænset til Kornlovens Gennemførelse alene, medens der tidligere har været først et Landbrugsraad og senere et staaende Landbrugsudvalg, der i al Almindelighed optraadte raadgivende vedrørende Sager, der havde Interesse for Landbruget. Og hvad angaar Administrationen af denne Lov, mener jeg, at saa snart der kommer til at foreligge Spørgsmaal, hvor Raad fra Landbrugets Organisationer er ønskeligt, saa vil jeg meget hurtigt kunne indhente saadanne Raad og Vejledning, ligesom jeg heller ikke tvivler om, at Landbrugets Organisationer ogsaa frit, det haaber jeg, vil gaa til mig, hvis der er et og andet, der skal kritiseres, et og andet, der skal rettes, eller der er noget nyt, som man mener skal bringes i Virksomhed. Men jeg mener i og for sig ikke, det er en heldig Fremgangsmaade, selv om den har været benyttet meget almindeligt tidligere, at der udenfor Rigsdagen nedsættes Udvalg og Nævn ved de særlige Love, som de ekstraordinære Tilstande giver Anledning til, fordi disse Udvalg og Nævn meget let faar til Følge, at der finder en Fordeling af Ansvar et Sted, og dette finder jeg ikke rigtigt. Selv om det kan være behageligt for en Minister at have et saadant Udvalg eller Nævn, som han kan skyde foran sig, maa Forholdet dog være det, at det til enhver Tid er Rigs-

dagen, som Ministeren maa staa til Ansvar overfor. Men selvfølgelig, hvis Rigsdagen ønsker at delegere noget af sin Myndighed i saa Henseende til et Udvalg udenfor Rigsdagen, er det en Sag for sig, men jeg har ikke ment, at jeg for mit Vedkommende burde bringe saadant i Forslag.

Hr. Rode udtalte dernæst, at dette Forslag var Udtryk for en dyb Pessimisme med Hensyn til den dyriske Produktion og da ganske særlig med Hensyn til Flæskeindustrien. Jeg blev ikke lidt overrasket ved denne Udtalelse. Jeg ser ikke, at der i dette Forslag er hverken det ene eller det andet om det Spørgsmaal, som Hr. Rode der berørte, og i mine Udtalelser har jeg slet ikke været inde derpaa, idet jeg mente, at der var nok at drøfte endda — og de mange Møder, vi nu har holdt, har jo bekræftet min Formodning —, uden at jeg skulde komme ind paa en almindelig Fremstilling af, hvad jeg personlig mener om Landbrugets fremtidige Produktionsmuligheder. Men paa den Anledning, som Hr. Rode her har givet, maa jeg maaske dog faa Lov til ganske kort at sige — hvis det virkelig har Interesse for det ærede Medlem og maaske for andre Medlemmer her i Tinget, skønt det altsaa kun er en Opfattelse, som jeg som Enkeltperson kan have —, at min Opfattelse af Landbrugets økonomiske Stilling for den nærmeste Fremtid langt fra er pessimistisk, og naar Hr. Rode kunde fremsætte en saadan Formening, skyldes det, at han ikke er saa nær knyttet til Landbruget, det tør jeg vel nok sige, og heller ikke har haft Lejlighed til, formoder jeg, at høre, hvad jeg har udtalt eller skrevet om den Sag, naar jeg har ment, det var Tid og Sted at henvende sig til Offentligheden i den Henseende. Jeg har netop den Opfattelse, at Udsigterne for det danske Landbrug og den Specialitet, der betyder noget væsentligt derfor, den dyriske Produktion, er overordentlig gode. Jeg har sagt det Gang efter Gang, at selv om der i Øjeblikket er mørke Skyer paa Himlen, saa nærer jeg ikke nogen Tvivl om at før eller senere og ganske sikkert allerede i en nær Fremtid vil det vise sig, at der aldrig har været mere Brug for denne Produktion, denne Specialitet, som det danske Landbrug med saa stor Dygtighed har oparbejdet i den sidste Menneskealder, takket være baade Gaardmænds og Husmænds faglige Arbejde, end efter Verdenskrigen, efterhaanden som Verden atter kommer i Lave, efterhaanden som alle de mange kunstige Skranke og kunstige Indgreb fra Staternes Side falder bort.

Jeg ved ikke, hvorfra Hr. Rode har